

ГЛАВА ТРЕТЯ

СЪЧИНЕНИЕ НА ПРИЛАГАТЕЛНИ-ТЪ.

I. За съгласуване-то на прилагателни-тѣ съ съществителны-тѣ.

Правило 1) Всяко едно прилагателно трѣба да се съгласува съ съществително-то, кому-то се относя, въ родъ и число. На примѣръ: *Le bon père, la bonne mère; les bons pères* и проч.

Правило 2) Кога едно прилагателно се относя на двѣ съществителни сѣщаго рода и единствъ: числа, то оно се стави въ множествъ: число. Н. П.: *Le roi et le berger sont égaux après la mort.* Царь и овчеръ сж равни подирь смърть-тж.

Правило 3) Ако едно прилагателно се относя на двѣ съществителни *разнаго рода, и единственъ: числа*, то оно се стави въ множъ: число и въ мъжкій родъ Н. П. *Mon père et ma mère sont contents. — J'ai trouvé ma soeur et mon frère malheureux.*

Забѣлежка) Когато впрочемъ едно прилагателно се относя на двѣ съществителни, които сж имена на нѣща бездушни, и поставени като допълнение на предній глаголъ, или предлогъ; то оно приѣмва родъ и число на онова съществително, подирь кое-то непосредственно слѣдова. Примѣръ: *Il a apporté dans l'examen de cette affaire un discernement et une application étonnante.* Обикновено обаче за благозвучие-то стави се съществителное мъжкаго рода най подирь.

Исключенія на послѣднѣ-то правило.

Исключенъ: 1) Кога прилагателное е поставено подирь двѣ или по много съществителны, то оно се съгласува съ послѣднѣ-то:

а) Ако съществителни-тѣ сж равнозначителни, (съименни) както: *Toute sa vie n'a été qu'un travail, qu'une occupation continuelle.*